

תת"ע 1637/04/20 - מדינת ישראל נגד בניסטי אדיר בניסטי אדיר

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 1637-04-20 מדינת ישראל נ' בניסטי אדיר

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים בניסטי אדיר בניסטי אדיר
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 22.12.20, בהעדר הנאשם וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
2. הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר. הנאשם נקלט במהירות של 143 קמ"ש למרות שהמהירות המירבית המותרת במקום היא 90 קמ"ש.
3. הנאשם קיבל את הדוח ביד כשבגוף הדוח צוין מועד הדיון. הנאשם לא התייצב לדיון אליו הוזמן ועל כן הורשע בהעדרו.
4. לטענת הנאשם לא היה ער לכך שהדוח שקיבל נושא את תאריך המשפט וכי עליו להתייצב לדיון.
5. המאשימה התנגדה לבקשה, וציינה כי אין בנימוקים שהוצגו, כדי להצדיק ביטול פסק הדין.

דין

6. בדיון בבקשה לביטול פסק דין שניתן שלא בנוכחות הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:
האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של הנאשם להתייצב לדיון במועד שהוזמן.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל

(2.10.03) , פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שער של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של הנאשם. הנאשם לא חולק על כך כי קיבל את הדוח בידו וכי בגוף הדוח רשום מועד המשפט, אלא שלדבריו לא היה ער לכך.

חוסר תשומת הלב של הנאשם, בוודאי שאין בה כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון.

10. הנאשם לא כפר בביצוע העבירה, אלא הסביר את הנסיבות בהן נעברה העבירה, על רקע דאגותיו בעקבות מחלת ביתו.

נוכח האמור, ומשהנאשם עצמו לא חולק על עצם ההרשעה, לא מצאתי כי התרת ההרשעה על כנה תגרום לנאשם עיוות דין.

11. שקלתי אם יש מקום לבטל ולו את גזר הדין על מנת לאפשר לנאשם להציג את טיעוניו לעונש, אך לא מצאתי לכך כל הצדקה, אף לא לפנים משורת הדין.

בשים לב למידת החריגה של הנאשם מהמהירות המירבית המותרת (53 קמ"ש) הרי שעונשו מצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, בפרט בשים לב לוותק וותק הנהיגה הקצר של הנאשם אשר אווז ברישיון משנת 2018.

אינני סבורה כי הרקע לביצוע העבירה כפי שעלה מטיעוני הנאשם בבקשתו לבטל את פסק הדין, יש בו כדי להביא לשינוי התוצאה, ובכל מקרה אין בו כדי להצדיק את ביטול פסק הדין, אף לא, כאמור, לפנים משורת הדין.

12. לאור האמור הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

13. לפנים משורת הדין אני מורה על עיכוב ביצוע רכיב הפסילה שבגזר הדין עד ליום 6.4.21.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.